

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 354/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
CZĘŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 04 kwietnia 2023 roku wydany w sprawie o sygn. akt II K 519/22.

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

Granice zaskarżenia

<i>Kierunek i zakres zaskarżenia</i>		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Ustalenie faktów

Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	D. S. (1), M. K. (1), A. J.	Wartość trzech sztuk aluminiowych ram okiennych, które oskarżeni usiłowali ukraść w dniu 03 czerwca 2022 roku wynosiła 14145 złotych. Czyny przypisane oskarżonym w punkcie 4 zaskarżonego wyroku.		

Opinia pisemna sporządzona przez biegłego sądowego inż. G. S..	337-341			
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

Ocena dowodów

Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.1.1.1	Opinia pisemna sporządzona przez biegłego sądowego inż. G. S.	Opinia wyczerpująca w ocenie sądu okręgowego nie budzi wątpliwości. Treści wydanej opinii pisemnej oraz zawartych w niej wniosków nie kwestionowała żadna ze stron postępowania.

Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zarzut pierwszy (1) zawarty w apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego D. S. (1) dotyczył błędu w ustaleniach faktycznych będącego podstawą rozstrzygnięcia w zakresie uznania, iż oskarżony działając wspólnie i w porozumieniu z pozostałymi oskarżonymi usiłował w dniu 3 czerwca 2022 roku dokonać kradzieży aluminiowych ram okiennych z terenu dyskoteki (...) w W..	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Zarzuty pierwszy (1) i drugi (2) zawarte w apelacji obrońcy oskarżonego D. S. (1) nie zasługują na uwzględnienie. Aby skutecznie podnosić zarzut naruszenia wynikającej z art. 7 kpk zasady swobodnej oceny dowodów należy wykazać, że ustalenia sądu meriti oraz			

ocena zgromadzonego w niniejszej sprawie istotnego materiału dowodowego z punktu widzenia postawionego oskarżonemu zarzutu nie została poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 kpk) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 kpk), a nadto nie była wynikiem rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 kpk) oraz uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (art. 424 § 1pkt1 kpk) - zobacz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 1990 r., OSNKW 1991 r., nr 7-9, poz. 41 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 września 1998 r., Prok i Pr. 1999 r., nr 2 poz.6). Sąd I instancji dokonał oceny wyjaśnień oskarżonych D. S. (1), M. K. (1) i A. J. wskazując w jakiej części dał im wiarę, a w jakiej uznał za niewiarygodne i dlaczego. Ponadto sąd meriti przesłuchał w charakterze świadków P. R. i Ł. R. i dokonał oceny ich zeznań dając im wiarę. Dokonana ocena materiału dowodowego dotycząca ustalenia sprawstwa oskarżonych D. S. (1), M. K.

(1) i A. J. odnośnie czynów przypisanych im w punkcie 4 zaskarżonego wyroku w ocenie sądu okręgowego pozostaje pod ochroną art. 7 kpk. Podnieść należy, iż dokładna analiza zeznań świadka Ł. R. wskazuje, że praktycznie „złapał oskarżonych na gorącym uczynku”. Świadek ten w dniu 3 czerwca 2022 roku najpierw usłyszał dźwięk tłuczonego szkła, a później gdy doszedł do jednego z okien widział, stojąc na zewnątrz budynku oskarżonych ze śrubokrętami jak robili coś przy zdemontowanych już oknach. Trudno przyjąć, że oskarżeni naprawiali wcześniej zdemontowane przez kogoś innego okna. Ponadto świadek ten pilnował tego obiektu i będąc w dniu zdarzenia o godzinie 7 rano na terenie tej posesji nie zauważył, aby jakieś nowe okna były zdemontowane, a dzień wcześniej widział okna z nieuszkodzonymi szybami, które w dniu zdarzenia były zdemontowane i uszkodzone. Ponadto w dniu 3 czerwca 2022 roku słyszał dźwięk tłuczonego szkła około godziny 8.55 i nikogo wówczas innego nie było w tym obiekcie poza oskarżonymi. Gdyby przyjąć wersję prezentowaną przez obrońcę oskarżonego D. S. (1) we wniesionej apelacji, to należałoby ustalić, że inni

sprawcy zdemontowali okna, położyli je na podłodze razem ze śrubokrętami, którymi się posługiwali i odstąpili od ich kradzieży, a oskarżeni znaleźli się w pomieszczeniu ze zdemontowanymi oknami tylko w celu spożycia tam alkoholu i przypadkowo wybili szyby w leżących na podłodze oknach. Oskarżeni mieli dostatecznie dużo czasu, aby wymontować trzy okna osadzone jedynie na piankę w otworach okiennych. Sam dźwięk tłuczonego szkła, który usłyszał Ł. R. około godz. 8.55 nie świadczył o tym, że dopiero wtedy okna były wrywane z otworów okiennych w budynku. Logiczne jest, że szyby były wybijane w leżących już na podłodze oknach (zdemontowanych), aby zabrać z nich tylko aluminiowe ramy okienne. Jest to logiczne, gdyż oskarżonym nie zależało na szkle tylko aluminiowych ramach okiennych, które można spieniężyć w punkcie skupu złomu. Wersja zaprezentowana w apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego D. S. (1) jest sprzeczna z zasadami oceny dowodów wynikającymi z treści art. 7 kpk. Jest jeszcze jeden argument przemawiający za prawidłowością ustaleń sądu I instancji, który przyjął że to oskarżeni usiłowali dokonać

kradzieży w dniu zdarzenia trzech ram okiennych. Do pomieszczenia, w którym znajdowali się oskarżeni i z którego zostały wymontowane trzy okna prowadziły tylko jedne drzwi, w których także szyby zostały potłuczone. Oskarżeni musieli wejść tymi drzwiami, aby dostać się do środka pomieszczenia, w którym przebywali, co wymagało pewnego trudu, gdyż mieli przy sobie także dwa rowery. Gdyby chcieli tylko spożyć alkohol na terenie tego budynku mogli to zrobić w lepiej dostępnym miejscu. Także nie mieli w ogóle powodu, aby wchodzić do tego obiektu w dniu zdarzenia tylko w celu spożycia alkoholu, gdyż mogli to zrobić w pobliżu okolicznych krzaków na zewnątrz budynku. Reasumując, wbrew twierdzeniom obrońcy oskarżonego D. S. (1) oskarżeni mieli dostateczną ilość czasu, aby wymontować trzy okna z otworów okiennych, w których się znajdowały, a następnie pracować nad ich dalszym demontażem, gdy już leżały na podłodze. Dokonana ocena dowodów z w zakresie czynu zarzuconego oskarżonemu D. S. (1) w punkcie I i przypisanego w punkcie 4 zaskarżonego

wyroku pozostaje pod ochroną art. 7 kpk			
Wniosek			
O zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego D. S. (1) od dokonania zarzuczonego mu w punkcie I czynu i przypisanego w punkcie 4 zaskarżonego wyroku.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Skoro podnoszone zarzuty zawarte w punkcie 1 i 2 apelacji obrońcy oskarżonego D. S. (1) nie zasługiwały na uwzględnienie, to w rezultacie brak było podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku w sposób postulowany w apelacji (uniewinnienie oskarżonego od przypisanego mu czynu) przez obrońcę oskarżonego D. S. (1).			
3.2.	Zarzut drugi (2) zawarty w apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego D. S. (1) dotyczył naruszenia przepisów postępowania poprzez dowolną ocenę materiału dowodowego, w szczególności zeznań świadków i wyjaśnień oskarżonych poprzez bezpodstawne uznanie, że oskarżony usiłował w ww.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	dacie popełnić zarzucane mu przestępstwo.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Aktualne są rozważania sądu okręgowego zawarte w punkcie 3.1 uzasadnienia.			
Wniosek			
O zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego D. S. (1) od dokonania zarzucanego mu w punkcie I czynu i przypisanego w punkcie 4 zaskarżonego wyroku	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Skoro podnoszone zarzuty zawarte w punkcie 1 i 2 apelacji obrońcy oskarżonego D. S. (1) nie zasługiwały na uwzględnienie, to w rezultacie brak było podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku w sposób postulowany w apelacji (uniewinnienie oskarżonego od przypisanego mu czynu) przez obrońcę oskarżonego D. S. (1).			
3.3.	Zarzut trzeci (3) zawarty w apelacji wniesionej przez	# zasadny	

	<p>obrońcę oskarżonego D. S. (1) dotyczył naruszenia prawa materialnego, tj. art. 278§1 kk poprzez uznanie, że postępowanie oskarżonego nie wypełnia znamiona opisanego w tym przepisie przestępstwa.</p>	<p># częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut zawarty w punkcie 3 apelacji obrońcy oskarżonego D. S. (1) nie zasługuje na uwzględnienie. Aktualne są rozważania sądu okręgowego zawarte w punkcie 3.1 uzasadnienia. Zdaniem sądu okręgowego w tym składzie prawidłowe są ustalenia sądu I instancji, że oskarżony D. S. (1) wspólnie i w porozumieniu z oskarżonymi M. K. (1) i A. J. w dniu 3 czerwca 2022 roku usiłowali dokonać kradzieży ram okiennych z budynku należącego do P. R.. Tylko z powodu praktycznie zastania przez pracownika pokrzywdzonego oskarżonych podczas rozmontowywania ram okiennych nie doszło do ich kradzieży. Wbrew twierdzeniom obrońcy oskarżonego D. S. (1) oskarżeni udali się do budynku należącego do P. R. przede wszystkim w celu dokonania kradzieży ram okiennych</p>			

z tego budynku, co nie wykluczało spożywania w tym dniu przez nich alkoholu w postaci wódki.		
Wniosek		
O zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego D. S. (1) od dokonania zarzuconego mu w punkcie I czynu i przypisanego w punkcie 4 zaskarżonego wyroku lub wymierzenie mu kary za przypisany w punkcie 4 czyn w wymiarze 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Skoro podnoszony zarzut zawarty w punkcie 3 apelacji obrońcy oskarżonego D. S. (1) dotyczący naruszenia prawa materialnego tj. art 278 §1 kk nie zasługiwał na uwzględnienie, to w rezultacie brak było podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku w sposób postulowany w apelacji (uniewinnienie oskarżonego od przypisanego mu czynu) przez obrońcę oskarżonego D. S. (1). Nie jest także zasadny alternatywny wniosek obrońcy oskarżonego o wymierzenie D. S. (1)		

za ten czyn kary 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Sąd I instancji wymierzył oskarżonemu D. S. (1) za przypisany mu czyn w punkcie 4 wyroku karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę 60 stawek dziennych grzywny po 20 złotych stawka. Sąd okręgowy w tym składzie podziela stanowisko zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie, że zarzut rażącej niewspółmierności kary jako zarzut z kategorii ocen zasługuje na uwzględnienie wówczas gdy pomiędzy karą orzeczoną przez sąd I instancji a karą jaką należałoby orzec w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowo zastosowanych dyrektyw wymiaru kary, istnieje wyraźna, istotna, „bijąca wręcz po oczach” różnica. Oznacza to, że zarzut określony w art. 438 pkt 4 KPK zasługuje na uwzględnienie wówczas gdy spełnione są łącznie dwa warunki. Pierwszy z nich to wskazana wyżej, wyraźna, istotna różnica pomiędzy karą orzeczoną a karą jaką należałoby orzec w instancji odwoławczej, a drugi to stwierdzenie naruszenia przez sąd meriti dyrektyw wymiaru kary określonych w art. 53 KK, co może nastąpić poprzez pominięcie określonych

okoliczności o charakterze obciążającym lub łagodzącym lub też nie nadanie tym okolicznościom właściwego znaczenia przy określaniu rodzaju i wymiaru kary wobec osoby oskarżonej (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 21.09.2021 r., II AKa 252/20). Wymierzona oskarżonemu kara 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz kara grzywny nie może być oceniana jako rażąco surowa. Sąd I instancji uzasadnił swoje stanowisko odnośnie wymiaru kary oskarżonemu (i współoskarżonym).

Podnieść należy, że oskarżony D. S. (1) jest osobą wielokrotnie karaną – w tym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim wydanym w dniu 21 marca 2018 roku w sprawie o sygn. akt VII K 276/17 za czyn z art. 207§1 kk w zw. z art. 64 §1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. W tym przypadku wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności w wymiarze postulowanym przez jego obrońcę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nastąpiłoby z rażąco obrazą przepisu art. 69 § 1 kk.

3.4.	<p>Zarzut pierwszy zawarty w punkcie 2a apelacji prokuratora odnośnie oskarżonego D. S. (1) w zakresie czynu opisanego w punkcie 1 aktu oskarżenia (punkt I wyroku) dotyczył błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mających wpływ na jego treść, polegających na przyjęciu, iż wartość wyrządzonej czynem zabronionym szkody wyniosła łącznie 6000 złotych, podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci kosztorysu (kalkulacji) kosztów- wyceny okien - trzech aluminiowych ram okiennych, których oskarżony zaboru usiłował dokonać statuuje wartość szkody na łączną kwotę 18600 złotych, co ilustruje również naruszenie dyspozycji art. 2 §1 pkt 3 kpk odnoszącego się do braku uwzględnienia prawnie chronionych interesów pokrzywdzonego P. R. w zakresie realnych rozmiarów szkody wyrządzonej popełnionym czynem.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Zarzut zawarty w punkcie pierwszym apelacji prokuratora odnośnie			

oskarżonego D. S. (1) w zakresie czynu opisanego w punkcie 1 aktu oskarżenia (punkt I numeracji przyjętej przez sąd meriti w wyroku) jest zasadny w takim stopniu, że na skutek jego podniesienia sąd okręgowy zmienił w tej części zaskarżony wyrok. Podnieść należy, że rację ma prokurator, iż pokrzywdzony podając wartość na kwotę 18600 złotych trzech okien, z których ramy usiłowali ukraść oskarżeni, dostarczył w toku postępowania przed sądem I instancji dokumenty potwierdzające, że taka mogła być ich wartość. Ponadto z zeznań świadka P. R. wynika, że były to okna prawie nowe (montowane w połowie 2021 roku). Sąd I instancji przyjmując wartość tych trzech okien na kwotę 6000 złotych oparł się na zeznaniach Ł. R., który na rozprawie w dniu 6 marca 2023 roku przyznał, że „wartość okien podał sam od siebie według swoich wyobrażeń” (k-257v). Sąd okręgowy dopuścił dowód z opinii pisemnej biegłego sądowego z dziedziny technologii drewna inż. G. S. na okoliczność określenia wartości w dniu 3 czerwca 2022 roku trzech aluminiowych ram okiennych opisanych w czynach z punktów 1 aktu oskarżenia

<p>zarzuconych oskarżonym. Z opinii pisemnej wydanej przez biegłego sądowego wynika, że średnia wartość takich trzech ram okiennych w dniu zdarzenia wynosiła 14145 złotych bez kosztów ich montażu. Opinia wydana przez biegłego sądowego w ocenie sądu okręgowego nie budzi wątpliwości i dlatego sąd II instancji uwzględnił apelację prokuratora w tej części i zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjął łączną wartość okien, z których ramy usiłowano ukraść na kwotę 14145 złotych w miejsce przyjętej przez sąd I instancji kwoty 6000 złotych.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji, a także o orzeczenie naprawienia wyrządzonej szkody przestępstwem w związku z czynem z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Skoro zarzut pierwszy zawarty w apelacji prokuratora odnośnie oskarżonego D. S. (1) w zakresie czynu opisanego</p>		

w punkcie 1 aktu oskarżenia (punkt I numeracji przyjętej przez sąd meriti w wyroku) okazał się zasadny, to sąd okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w tej części i przyjął, że wartość trzech sztuk ram okiennych opisanych w ww. czynie wynosi 14145 złotych. Wartość ta stanowi jednocześnie wysokość szkody wyrządzonej tym przestępstwem pokrzywdzonemu, gdyż jak wynika z zeznań P. R. wymontowane okna, z których ramy okienne usiłowano ukraść nie nadawały się już do ponownego użycia, gdyż były przez oskarżonego i współoskarżonych zniszczone. Nie jest zasadny wniosek prokuratora o uchylenie zaskarżonego wyroku odnośnie ww. czynu i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji. Sąd okręgowy uznał za zasadny wniosek prokuratora zawarty w uzasadnieniu do złożonej apelacji i potwierdzony na rozprawie w dniu 23 czerwca 2023 roku (k-328v) odnośnie orzeczenia z urzędu przez sąd - na podstawie art. 46 § 1 kk obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody przestępstwem pokrzywdzonemu.

<p>3-5.</p>	<p>Zarzut drugi zawarty w punkcie 2b apelacji prokuratora odnośnie oskarżonego D. S. (1) w zakresie czynu opisanego w punkcie 2 aktu oskarżenia (punkt II wyroku) dotyczył błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mających wpływ na jego treść, polegających na przyjęciu, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do uznania, iż oskarżony D. S. (1) w dniu 26 maja 2022 roku, w miejscowości W., ulica (...), gmina W., powiat (...), województwo (...), z terenu budynku byłej dyskoteki (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą dokonał zaboru w celu przywłaszczenia cudzych rzeczy ruchomych w postaci dwóch aluminiowych ram okiennych lufcików o łącznej wartości 800 złotych , czym działał na szkodę P. R., w sytuacji gdy dowody zebrane w przedmiotowej sprawie, w szczególności właściwa analiza, ocena osobowego i nieosobowego materiału dowodowego, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania, ocena wyjaśnień oskarżonego D. S. (1), depozycji przesłuchanych świadków,</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
-------------	--	---	--

	<p>prowadzą do wniosku przeciwnego.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut drugi zawarty w punkcie 2b apelacji prokuratora odnośnie oskarżonego D. S. (1) w zakresie czynu opisanego w punkcie 2 aktu oskarżenia (punkt II numeracji przyjętej przez sąd meriti w wyroku) nie jest zasadny. Podnieść należy, że nie można przyjąć opierając się jedynie na zeznaniach świadka Ł. R., iż oskarżony D. S. (1) dopuścił się czynu zarzucanego mu w punkcie 2 aktu oskarżenia (punkt II wyroku). Przede wszystkim na podkreślenie zasługuje fakt, że pokrzywdzony P. R. zeznał (w postępowaniu przygotowawczym), że nie jest pewny czy faktycznie dokonano w dniu 26 maja 2022 roku kradzieży dwóch ram okiennych na jego szkodę, gdyż nie jest w stanie stwierdzić ich braku i nie chce, aby kogokolwiek za taki czyn ścigać. Skoro pokrzywdzony nie był pewny, że dokonano kradzieży na jego szkodę, to sam fakt, że Ł. R. rozpoznał w postępowaniu</p>		

przygotowawczym oskarżonego D. S. (1) jako osobę, która uciekała przed nim z terenu budynku byłej dyskoteki (...) w dniu 26 maja 2022 roku nie eliminuje wątpliwości uniemożliwiających przyjęcie, że oskarżony dokonał zarzuconego mu w punkcie II aktu oskarżenia (numeracja przyjęta przez sąd meriti) czynu. Sąd okręgowy zauważa, że wbrew twierdzeniom apelanta świadek Ł. R. zeznając na rozprawie w dniu 6 marca 2022 roku nie był już pewny czy widział oskarżonego D. S. (1) w dniu 26 maja 2022 roku na terenie budynku byłej dyskoteki (...) należącego do P. R.. Ł. R. na rozprawie przed sądem I instancji zeznał „nie jestem w stanie powiedzieć, czy którykolwiek z oskarżonych był przez mnie widziany na terenie Protektora w dniu 26.05.2022 roku”(k-258v). Zasadnie zatem sąd I instancji uniewinnił oskarżonego D. S. (1) od dokonania czynu z art. 278§1 kk zarzuconego mu w punkcie II (numeracja przyjęta przez sąd I instancji.) aktu oskarżenia i dlatego w tej części sąd odwoławczy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Wniosek

<p>O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Skoro podnoszony zarzut zawarty w punkcie 2b apelacji prokuratora nie zasługiwał na uwzględnienie, to w rezultacie brak było podstaw do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.</p>			
<p>do3.6.</p>	<p>Zarzut trzeci zawarty w punkcie 2c apelacji prokuratora odnośnie oskarżonego D. S. (1) w zakresie czynu opisanego w punkcie 3 aktu oskarżenia (punkt III wyroku) dotyczył błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mających wpływ na jego treść, polegających na przyjęciu, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do uznania, iż oskarżony D. S. (1) w dniu 3 czerwca 2022 roku, w miejscowości W., ulica (...), gmina W., powiat (...), województwo (...) na terenie budynku byłej dyskoteki (...), działając</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami - M. K. (1) i A. J., dokonał uszkodzenia cudzych rzeczy w postaci skrzydeł drzwi poprzez wybicie znajdujących się w nich szklanych szyb, powodując tym szkodę w mieniu P. R. w łącznej wysokości 1800 złotych , w sytuacji gdy dowody zebrane w przedmiotowej sprawie, w szczególności właściwa analiza, ocena osobowego materiału dowodowego, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania, ocena wyjaśnień oskarżonego D. S. (1), depozycji przesłuchanych w sprawie świadków, prowadzi do wniosku przeciwnego.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut trzeci zawarty w punkcie 2c apelacji prokuratora odnośnie oskarżonego D. S. (1) w zakresie czynu opisanego w punkcie 3 aktu oskarżenia (punkt III numeracji przyjętej przez sąd meriti w wyroku) jest zasadny w takim stopniu, że na skutek jego podniesienia sąd okręgowy uchylił w tej części zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Trybunalskim</p>			

do ponownego rozpoznania. Podnieść należy, że prawidłowe są ustalenia sądu I instancji, iż oskarżony D. S. (1) i pozostali współoskarżeni M. K. (1) oraz A. J. udali się w dniu 3 czerwca 2022 roku do budynku byłej dyskoteki (...) w W. należącego do P. R. w celu dokonania kradzieży ram okiennych. Z akt sprawy wynika, że dwóch z nich (D. S. i M. K.) miało ze sobą rowery, które zabrali do pomieszczenia, w którym wymontowali trzy okna i po ułożeniu ich na podłodze rozmontowywali je. Dla oceny sprawstwa oskarżonych przy dokonaniu zarzuconego im w akcie oskarżenia czynu z art. 288 § 1kk istotne są zeznania świadka Ł. R., który widział w tym samym dniu, wcześniej rano (przyjechał na teren budynku około godz. 7) nieuszkodzone szyby w drzwiach prowadzących do pomieszczenia, z którego wymontowano trzy okna. Odgłos tłuczonego szkła świadek usłyszał około godziny 8.55 i natychmiast udał się sprawdzić co się dzieje. Po około 3 minutach widział przez okno znajdując się na zewnątrz budynku oskarżonych, którzy rozmontowywali na mniejsze elementy leżącą na podłodze ramę okienną. Istotnym szczegółem, jest fakt

podany na rozprawie przez P. R., że tylko drzwiami, gdzie były zbite szyby można było dostać się do pomieszczenia, z którego wymontowano trzy okna. Potwierdził to świadek Ł. R., który sprecyzował zeznając na rozprawie przed sądem I instancji, że w tym dniu nie było żadnej dziury w ścianie, którą można było wejść do pomieszczenia, w którym oskarżeni wymontowali trzy okna i rozmontowywali je na mniejsze elementy. Musieli zatem do pomieszczenia tego dostać się (zabierając ze sobą dwa rowery) drzwiami, w których zostały zbite szyby. Logiczne jest, że tylko oni mogli dokonać zbitcia tych szyb, gdyż w tym dniu o godzinie 7 rano świadek Ł. R. widział, że szyby w tych drzwiach nie były uszkodzone. Każdy z oskarżonych działał z zamiarem bezpośrednim dokonania kradzieży aluminiowych ram okiennych z okien zamontowanych w pomieszczeniu do którego weszli. Drzwi, którymi wchodzili do tego pomieszczenia nie były zamykane na klucz, nie było w nich klamki i otwierały się na tzw. „popych”. Oskarżeni widzieli, że w tych drzwiach są szyby. Wchodząc nimi i używając siły do ich otwarcia spowodowali zbitcie szyb. W realiach przedmiotowej

<p>sprawy nie było takiej sytuacji, że drzwi, w których szyby zostały zbite znajdowały się w innym pomieszczeniu i nie wiadomo, który z oskarżonych dokonał ich zniszczenia.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Skoro zarzut trzeci zawarty w punkcie 2c apelacji prokuratora odnośnie oskarżonego D. S. (1) w zakresie czynu opisanego w punkcie 3 aktu oskarżenia (punkt III wyroku) zasługiwał na uwzględnienie, to mając na uwadze treść art.454 §1kpk sąd okręgowy na podstawie art. 437 §2 kpk uchylił zaskarżony wyrok odnośnie zarzuconego czynu oskarżonemu w punkcie III aktu oskarżenia (numeracja przyjęta przez sąd I instancji) i w tej części sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Trybunalskim do ponownego rozpoznania.</p>		

3.7.	<p>Zarzut pierwszy zawarty w punkcie 2d apelacji prokuratora odnośnie oskarżonego M. K. (1) w zakresie czynu opisanego w punkcie 1 aktu oskarżenia (punkt IV numeracji przyjętej przez sąd meriti w wyroku) dotyczył błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mających wpływ na jego treść, polegających na przyjęciu, iż wartość wyrządzonej czynem zabronionym szkody wyniosła łącznie 6000 złotych, podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci kosztorysu (kalkulacji) kosztów- wyceny okien - trzech aluminiowych ram okiennych, których oskarżony zaboru usiłował dokonać statuuje wartość szkody na łączną kwotę 18600 złotych, co ilustruje również naruszenie dyspozycji art. 2 § 1 pkt 3 kpk odnoszącego się do braku uwzględnienia prawnie chronionych interesów pokrzywdzonego P. R. w zakresie realnych rozmiarów szkody wyrządzonej popełnionym czynem.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			

Zarzut zawarty w punkcie pierwszym apelacji prokuratora odnośnie oskarżonego M. K. (1) w zakresie czynu opisanego w punkcie 1 aktu oskarżenia (punkt IV numeracji przyjętej przez sąd meriti w wyroku) jest zasadny w takim stopniu, że na skutek jego podniesienia sąd okręgowy zmienił w tej części zaskarżony wyrok. Podnieść należy, że rację ma prokurator, iż pokrzywdzony podając wartość na kwotę 18600 złotych trzech okien, z których ramy aluminiowe usiłowali ukraść oskarżeni, dostarczył w toku postępowania przed sądem I instancji dokumenty potwierdzające, że taka mogła być ich wartość. Pokrzywdzony nie posiadał rachunków dotyczących tych okien, które wymontowali oskarżeni z jego budynku, gdyż poprzedni właściciel nie przekazał mu takich dokumentów. Z zeznań świadka P. R. wynika, że były to okna prawie nowe (montowane w połowie 2021 roku). Sąd I instancji przyjmując wartość tych trzech okien na kwotę 6000 złotych oparł się na zeznaniach Ł. R., który na rozprawie w dniu 6 marca 2023 roku przyznał, że „wartość okien podał sam od siebie według swoich

wyobrażeń " (k-257v). Sąd okręgowy dopuścił dowód z opinii pisemnej biegłego sądowego z dziedziny technologii drewna inż. G. S. na okoliczność określenia wartości w dniu 3 czerwca 2022 roku trzech aluminiowych ram okiennych opisanych w czynach z punktów 1 aktu oskarżenia zarzuconych oskarżonym. Z opinii pisemnej wydanej przez biegłego sądowego wynika, że średnia wartość takich trzech ram okiennych w dniu zdarzenia wynosiła 14145 złotych bez kosztów ich montażu. Opinia wydana przez biegłego sądowego w ocenie sądu okręgowego nie budzi wątpliwości i dlatego sąd II instancji uwzględnił apelację prokuratora w tej części i zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjął łączną wartość okien, z których ramy aluminiowe usiłowano ukraść na kwotę 14145 złotych w miejsce przyjętej przez sąd I instancji kwoty 6000 złotych.

Wniosek

O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji, a także o orzeczenie naprawienia wyrządzonej szkody przestępstwem w związku

- # zasadny
- # częściowo zasadny
- # niezasadny

z czynem z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk.			
Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
<p>Skoro zarzut zawarty w punkcie pierwszym apelacji prokuratora odnośnie oskarżonego M. K. (1) w zakresie czynu opisanego w punkcie 1 aktu oskarżenia (punkt IV numeracji przyjętej przez sąd meriti w wyroku) okazał się zasadny, to sąd okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w tej części i przyjął, że wartość trzech sztuk ram okiennych opisanych w ww. czynie wynosi 14145 złotych. Wartość ta stanowi jednocześnie wysokość szkody wyrządzonej tym przestępstwem pokrzywdzonemu, gdyż jak wynika z zeznań P. R. wymontowane okna, z których ramy okienne usiłowano ukraść nie nadawały się już do ponownego użycia, gdyż były przez oskarżonego i współoskarżonych uszkodzone. Nie jest zasadny wniosek prokuratora o uchylenie zaskarżonego wyroku odnośnie ww. czynu i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji. Sąd okręgowy zmieniając zaskarżony wyrok uznał za zasadny wniosek</p>			

<p>prokuratora zawarty w uzasadnieniu do złożonej apelacji i potwierdzony na rozprawie w dniu 23 czerwca 2023 roku (k-328v) odnośnie orzeczenia z urzędu przez sąd - na podstawie art. 46 § 1kk obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody przestępstwem.</p>			
<p>3.8.</p>	<p>Zarzut drugi zawarty w punkcie 2e apelacji prokuratora odnośnie oskarżonego M. K. (1) w zakresie czynu opisanego w punkcie 2 aktu oskarżenia (punkt V wyroku) dotyczył błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mających wpływ na jego treść, polegających na przyjęciu, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do uznania, iż oskarżony M. K. (1) w dniu 3 czerwca 2022 roku, w miejscowości W., ulica (...), gmina W., powiat (...), województwo (...) na terenie budynku byłej dyskoteki (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami - D. S. (1) i A. J., dokonał uszkodzenia cudzych rzeczy w postaci skrzydeł drzwi poprzez wybicie znajdujących się w nich szklanych szyb, powodując tym szkodę w mieniu P. R. w łącznej wysokości 1800 złotych , w sytuacji gdy dowody zebrane w</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>przedmiotowej sprawie, w szczególności właściwa analiza, ocena osobowego materiału dowodowego, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania, ocena wyjaśnień oskarżonego M. K. (1), depozycji przesłuchanych w sprawie świadków, prowadzą do wniosku przeciwnego.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut drugi zawarty w punkcie 2e apelacji prokuratora odnośnie oskarżonego M. K. (1) w zakresie zarzuczonego mu czynu opisanego w punkcie 2 aktu oskarżenia (punkt V numeracji przyjętej przez sąd meriti w wyroku) jest zasadny w takim stopniu, że na skutek jego podniesienia sąd okręgowy uchylił w tej części zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Trybunalskim do ponownego rozpoznania. Podnieść należy, że prawidłowe są ustalenia sądu I instancji, iż oskarżony M. K. (1) i pozostali współoskarżeni D. S. (1) oraz A. J. udali się w dniu 3 czerwca 2022 roku do budynku byłej dyskoteki (...) w W. należącego do P. R. w celu dokonania kradzieży ram okiennych. Dwóch z nich</p>			

(D. S. i M. K.) miało ze sobą rowery, które zabrali do pomieszczenia, w którym wymontowali trzy okna i po ułożeniu ich na podłodze rozmontowywali je. Dla oceny sprawstwa oskarżonych przy dokonaniu zarzuconych im czynów z art. 288 § 1kk istotne są zeznania świadka Ł. R., który widział w tym samym dniu, wcześniej rano (przyjechał na teren budynku około godz. 7) nieuszkodzone szyby w drzwiach prowadzących do pomieszczenia, z którego oskarżeni wymontowali trzy okna. Odgłos tłuczonego szkła świadek usłyszał około godziny 8.55 i natychmiast udał się sprawdzić co się dzieje. Po około 3 minutach widział przez okno znajdując się na zewnątrz budynku oskarżonych, którzy rozmontowywali na mniejsze elementy leżącą na podłodze ramę okienną. Istotnym szczegółem, jest fakt podany na rozprawie przez P. R., że tylko drzwiami, gdzie były zbite szyby można było dostać się do pomieszczenia, z którego wymontowano trzy okna. Potwierdził to świadek Ł. R., który na rozprawie przed sądem I instancji sprecyzował, że w tym dniu nie było żadnego otworu (dziury) w ścianie, którym można było wejść do pomieszczenia, w którym oskarżeni

wymontowali trzy okna i rozmontowywali je na mniejsze elementy. Musieli zatem oskarżeni do pomieszczenia tego dostać się (zabierając ze sobą dwa rowery) drzwiami, w których zostały zbite szyby. Logiczne jest, że tylko oni mogli dokonać zbitcia szyb w tych drzwiach, gdyż w tym dniu o godzinie 7 rano świadek Ł. R. widział, że drzwi nie były uszkodzone (szyby w nich nie były zbite). Każdy z oskarżonych działał z zamiarem bezpośrednim dokonania kradzieży aluminiowych ram okiennych z okien zamontowanych w pomieszczeniu do którego weszli. Drzwi, którymi wchodzili do tego pomieszczenia nie były zamykane na klucz oraz nie było w nich klamki i otwierały się na tzw. „popych”. Oskarżeni widzieli, że w tych drzwiach są szyby. Wchodząc nimi oraz używając siły do ich otwarcia i wprowadzając ze sobą dwa rowery spowodowali zbitcie szyb w tych drzwiach. W realiach przedmiotowej sprawy nie było takiej sytuacji, że drzwi, w których szyby zostały zbite znajdowały się w innym pomieszczeniu i nie wiadomo, który z oskarżonych dokonał ich uszkodzenia. Z tych względów sąd okręgowy podzielił argumenty

<p>zawarte w apelacji prokuratora odnośnie czynu z art. 288§ 1kk zarzuconego oskarżonemu M. K. (1) (oraz współoskarżonym) i w tej części przekazał sprawę do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Skoro zarzut drugi zawarty w punkcie 2e apelacji prokuratora odnośnie oskarżonego M. K. (1) w zakresie zarzuconego mu czynu opisanego w punkcie 2 aktu oskarżenia (punkt V numeracji przyjętej przez sąd meriti w wyroku) okazał się zasadny, to mając na uwadze treść art.454 § 1 kpk sąd okręgowy na podstawie art. 437 § 2 kpk uchylił zaskarżony wyrok odnośnie zarzuconego czynu oskarżonemu w punkcie V aktu oskarżenia (numeracja przyjęta przez sąd I instancji) i w tej części sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Trybunalskim</p>		

do ponownego rozpoznania.			
3.9.	<p>Zarzut pierwszy zawarty w punkcie 2f apelacji prokuratora odnośnie oskarżonego A. J. w zakresie czynu opisanego w punkcie 1 aktu oskarżenia (punkt VI wyroku) dotyczył błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mających wpływ na jego treść, polegających na przyjęciu, iż wartość wyrządzonej czynem zabronionym szkody wyniosła łącznie 6000 złotych, podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci kosztorysu (kalkulacji) kosztów- wyceny okien - trzech aluminiowych ram okiennych, których oskarżony zaboru usiłował dokonać statuuje wartość szkody na łączną kwotę 18600 złotych, co ilustruje również naruszenie dyspozycji art. 2 §1 pkt 3 kpk odnoszącego się do braku uwzględnienia prawnie chronionych interesów pokrzywdzonego P. R. w zakresie realnych rozmiarów szkody wyrządzonej popełnionym czynem.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			

Zarzut pierwszy zawarty w punkcie 2f apelacji prokuratora odnośnie oskarżonego A. J. w zakresie czynu zarzucanego mu w punkcie 1 aktu oskarżenia (punkt VI numeracji przyjętej przez sąd meriti w wyroku) jest zasadny w takim stopniu, że na skutek jego podniesienia sąd okręgowy zmienił w tej części zaskarżony wyrok. Podnieść należy, że rację ma prokurator, iż pokrzywdzony podając wartość na kwotę 18600 złotych trzech okien, z których ramy okienne aluminiowe usiłovali ukraść oskarżeni, dostarczył w toku postępowania przed sądem I instancji dokumenty potwierdzające, że taka mogła być ich wartość. Pokrzywdzony nie posiadał rachunków dotyczących tych okien, które wymontowali oskarżeni z jego budynku, gdyż poprzedni właściciel nie przekazał mu takich dokumentów. Z zeznań świadka P. R. wynika, że były to okna prawie nowe (montowane w połowie 2021 roku). Sąd I instancji przyjmując wartość tych trzech okien na kwotę 6000 złotych oparł się na zeznaniach Ł. R., który na rozprawie w dniu 6 marca 2023 roku przyznał, że „wartość okien podał sam od siebie według swoich

wyobrażeń " (k-257v). Sąd okręgowy dopuścił dowód z opinii pisemnej biegłego sądowego z dziedziny technologii drewna inż. G. S. na okoliczność określenia wartości w dniu 3 czerwca 2022 roku trzech aluminiowych ram okiennych opisanych w czynach z punktów 1 aktu oskarżenia zarzuconych oskarżonym. Z opinii pisemnej wydanej przez biegłego sądowego wynika, że średnia wartość takich trzech ram okiennych w dniu zdarzenia wynosiła 14145 złotych bez kosztów ich montażu. Opinia wydana przez biegłego sądowego w ocenie sądu okręgowego nie budzi wątpliwości i dlatego sąd II instancji uwzględnił apelację prokuratora w tej części i zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjął łączną wartość okien, z których ramy usiłowano ukraść na kwotę 14145 złotych w miejsce przyjętej przez sąd I instancji kwoty 6000 złotych.

Wniosek

O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji, a także o orzeczenie naprawienia wyrządzonej szkody przestępstwem w związku

- # zasadny
- # częściowo zasadny
- # niezasadny

z czynem z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk.			
Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
<p>Skoro zarzut zawarty w punkcie pierwszym apelacji prokuratora odnośnie oskarżonego M. K. (1) w zakresie czynu zarzucanego mu w punkcie 1 aktu oskarżenia (punkt VI numeracji przyjętej przez sąd meriti w wyroku) okazał się zasadny, to sąd okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w tej części i przyjął, że wartość trzech sztuk ram okiennych opisanych w ww. czynie wynosi 14145 złotych. Wartość ta stanowi jednocześnie wysokość szkody wyrządzonej tym przestępstwem pokrzywdzonemu, gdyż jak wynika z zeznań P. R. wymontowane okna, z których ramy okienne usiłowano ukraść nie nadawały się już do ponownego użycia, gdyż były przez oskarżonego i współoskarżonych uszkodzone. Nie jest zasadny wniosek prokuratora o uchylenie zaskarżonego wyroku odnośnie ww. czynu i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji. Sąd okręgowy zmieniając zaskarżony wyrok uznał za zasadny wniosek</p>			

<p>prokuratora zawarty w uzasadnieniu do złożonej apelacji i potwierdzony na rozprawie w dniu 23 czerwca 2023 roku (k-328v) odnośnie orzeczenia z urzędu przez sąd - na podstawie art. 46 § 1 kk obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody przestępstwem na rzecz pokrzywdzonego.</p>			
<p>3.10.</p>	<p>Zarzut drugi zawarty w punkcie 2g apelacji prokuratora odnośnie oskarżonego A. J. w zakresie czynu opisanego w punkcie 2 aktu oskarżenia (punkt VII numeracji przyjętej przez sąd meriti w wyroku) dotyczył błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mającego wpływ na jego treść, polegającego na przyjęciu, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do uznania, iż oskarżony A. J. w dniu 3 czerwca 2022 roku, w miejscowości W., ulica (...), gmina W., powiat (...), województwo (...) na terenie budynku byłej dyskoteki (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami - D. S. (1) i M. K. (1), dokonał uszkodzenia cudzych rzeczy w postaci skrzydeł drzwi poprzez wybicie znajdujących się w nich szklanych szyb, powodując tym szkodę w mieniu P. R. w łącznej wysokości 1800</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>złotych, w sytuacji gdy dowody zebrane w przedmiotowej sprawie, w szczególności właściwa analiza, ocena osobowego materiału dowodowego, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania, ocena wyjaśnień oskarżonego A. J., depozycji przesłuchanych w sprawie świadków, prowadzą do wniosku przeciwnego.</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut drugi zawarty w punkcie 2g apelacji prokuratora odnośnie oskarżonego A. J. w zakresie zarzuconego mu czynu opisanego w punkcie 2 aktu oskarżenia (punkt VII numeracji przyjętej przez sąd meriti w wyroku) jest zasadny w takim stopniu, że na skutek jego podniesienia sąd okręgowy uchylił w tej części zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Trybunalskim do ponownego rozpoznania. Podnieść należy, prawidłowe są ustalenia sądu I instancji, iż oskarżony A. J. i pozostali współoskarżeni D. S. (1) oraz M. K. (1) udali się w dniu 3 czerwca 2022 roku do budynku byłej dyskoteki (...) w W. należącego do</p>			

P. R. w celu dokonania kradzieży ram okiennych. Dwóch z nich (D. S. i M. K.) miało ze sobą rowery, które zabrali do pomieszczenia, w którym wymontowali trzy okna i po ułożeniu ich na podłodze rozmontowywali je. Dla oceny sprawstwa oskarżonych przy dokonaniu zarzucanego im w akcie oskarżenia czynu z art. 288 § 1kk istotne są zeznania świadka Ł. R., który widział w tym samym dniu, wcześniej rano (przyjechał na teren budynku około godz. 7) nieuszkodzone szyby w drzwiach prowadzących do pomieszczenia, z którego oskarżeni wymontowali trzy okna. Odgłos tłuczonego szkła świadek usłyszał około godziny 8.55 i natychmiast udał się sprawdzić co się dzieje. Po około 3 minutach widział przez okno znajdując się na zewnątrz budynku oskarżonych, którzy rozmontowywali na mniejsze elementy leżącą na podłodze ramę okienną. Istotnym szczegółem, jest fakt podany na rozprawie przez P. R., że tylko drzwiami, gdzie były zbite szyby można było dostać się do pomieszczenia, z którego wymontowano trzy okna. Potwierdził to świadek Ł. R., który sprecyzował zeznając na rozprawie przed sądem I instancji , że w tym

dniu nie było żadnego otworu (dziury) w ścianie, którym można było wejść do pomieszczenia, w którym oskarżeni wymontowali trzy okna i rozmontowywali je na mniejsze elementy. Musieli zatem do pomieszczenia tego dostać się (zabierając ze sobą dwa rowery) drzwiami, w których zostały zbite szyby. Logiczne jest, że tylko oni mogli dokonać zbitcia szyb w tych drzwiach, gdyż w tym dniu o godzinie 7 rano świadek Ł. R. widział, że drzwi nie były uszkodzone (szyby w nich nie były zbite). Każdy z oskarżonych działał zamiarem bezpośrednim dokonania kradzieży aluminiowych ram okiennych z okien zamontowanych w pomieszczeniu do którego weszli. Drzwi, którymi wchodzili do tego pomieszczenia nie były zamykane na klucz oraz nie było w nich klamki i otwierały się na tzw. „popych”. Oskarżeni widzieli, że w tych drzwiach są szyby. Wchodząc nimi i używając siły do ich otwarcia i wprowadzając ze sobą dwa rowery spowodowali zbitcie szyb w tych drzwiach. W realiach przedmiotowej sprawy nie było takiej sytuacji, że drzwi, w których szyby zostały zbite znajdowały się w innym pomieszczeniu i nie wiadomo, który

<p>z oskarżonych dokonał ich uszkodzenia. Z tych względów sąd okręgowy podzielił argumenty zawarte w apelacji prokuratora odnośnie czynu z art. 288§ 1kk zarzuconego oskarżonemu A. J. (oraz współoskarżonym) i w tej części przekazał sprawę do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Skoro zarzut drugi zawarty w punkcie 2g apelacji prokuratora odnośnie oskarżonego A. J. w zakresie zarzuconego mu czynu opisanego w punkcie 2 aktu oskarżenia (punkt VII numeracji przyjętej przez sąd meriti w wyroku) okazał się zasadny, to mając na uwadze treść art. 454 § 1kpk sąd okręgowy na podstawie art. 437 §2 kpk uchylił zaskarżony wyrok odnośnie zarzuconego czynu oskarżonemu w punkcie VII aktu oskarżenia (numeracja przyjęta przez sąd I instancji) i w tej</p>		

części sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Trybunalskim do ponownego rozpoznania.		
---	--	--

OKOLICZNOŚCI	PODLEGAJĄCE	
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
D. S. (2) za czyn z punktu I , M. K. (3)		
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Sąd okręgowy utrzymał zaskarżony wyrok sądu meriti w mocy w części dotyczącej uniewinnienia oskarżonego D. S. (1) od dokonania zarzuconego mu czynu z punktu II (art. 278§ 1 kk).		
Sąd okręgowy utrzymał także w mocy zaskarżony wyrok sądu meriti w części dotyczącej uznania oskarżonych D. S. (1), M. K. (1) oraz A. J. za winnych czynów przypisanych im w punkcie 4 (po weryfikacji wysokości wartości ram okiennych na kwotę 14145 złotych, która to kwota stanowi wysokość wyrządzonej szkody pokrzywdzonemu tym przestępstwem) i wymierzonych im kar za przypisane im czyny oraz rozstrzygnięć z tym związanych zawartych w zaskarżonym wyroku.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Skoro zarzuty zawarte w apelacji obrońcy oskarżonego D. S. (1) odnośnie kwestionowania jego sprawstwa w przypisanym mu czynie w punkcie 4 zaskarżonego wyroku oraz kwalifikacji prawnej przypisanego czynu i orzeczonej kary nie zasługiwały na uwzględnienie, a		

<p>także zarzuty zawarte w apelacji prokuratora odnośnie rozstrzygnięcia zawartego w ww. punkcie zaskarżonego wyroku w stosunku do wszystkich oskarżonych oraz podniesione zarzuty w apelacji w stosunku do oskarżonego D. S. (1) odnośnie uniewinnienia go od dokonania czynu z punktu II nie uzasadniały uchylecia wyroku odnośnie ww. czynów, to sąd okręgowy w punkcie 3 w tej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.</p>	
<p>Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>Sąd okręgowy w punkcie 2 zmienił wyrok sądu meriti , który został zaskarżony na korzyść przez obrońcę oskarżonego D. S. (1) w zakresie dotyczącym czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie 4 oraz na niekorzyść przez prokuratora w stosunku do oskarżonych D. S. (1), M. K. (1) i A. J. w całości w ten sposób, że:</p> <p>w punkcie 4 tytułem określenia wysokości szkody w miejsce kwoty „ 6000 zł” przyjął kwotę 14145 złotych,</p> <p>na podstawie art. 46§ 1 kk zasądził solidarnie od oskarżonych D. S. (1) za czyn z punktu I, M. K. (1) za czyn z punktu IV, i A. J. za czyn z punktu VI na rzecz pokrzywdzonego P. R. kwotę 14145 złotych z tytułu naprawienia wyrządzonej szkody przestępstwem.</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>Apelacja wniesiona przez obrońcę oskarżonego D. S. (1) nie zasługiwała na uwzględnienie. Skoro zarzuty zawarte w punktach 2 a, 2 d i 2 f odnośnie oskarżonego D. S. (1) w zakresie czynu opisanego w punkcie 1 aktu oskarżenia (punkt I numeracji przyjętej przez sąd meriti w wyroku), M. K. (1) w zakresie czynu zarzuconego mu w punkcie 1 aktu oskarżenia (punkt V numeracji przyjętej przez sąd meriti w wyroku) i A. J. w zakresie czynu zarzuconego mu w punkcie 1 aktu oskarżenia (punkt VI numeracji przyjętej przez sąd meriti w wyroku) okazał się zasadny, to sąd okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w tej części i przyjął, że wartość trzech sztuk ram okiennych opisanych w ww. czynach wynosi 14145 złotych. Wartość ta stanowi jednocześnie wysokość szkody wyrządzonej tym przestępstwem pokrzywdzonemu, gdyż jak wynika z</p>	

zeznań świadka P. R. (pokrzywdzonego) wymontowane okna, z których ramy okienne usiłowano ukraść nie nadawały się już do ponownego użycia, gdyż były przez oskarżonych uszkodzone. Sąd okręgowy zmieniając zaskarżony wyrok uznał za zasadny wniosek prokuratora zawarty w uzasadnieniu do złożonej apelacji i potwierdzony na rozprawie w dniu 23 czerwca 2023 roku (k-328v) odnośnie orzeczenia z urzędu przez sąd - na podstawie art. 46 § 1 kk obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody przestępstwem i zasądził solidarnie od oskarżonych na rzecz pokrzywdzonego kwotę 14145 złotych tytułem naprawienia wyrządzonej szkody przestępstwem.

<i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
<i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</i>		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.	Sąd okręgowy w punkcie 1 uchylił odnośnie czynów zarzuconych oskarżonym: D. S. (1) w punkcie III aktu oskarżenia (numeracja pierwotna 3), M. K. (1) w punkcie	# art. 454 § 1 k.p.k.

	<p>V aktu oskarżenia (numeracja pierwotna 2) oraz A. J. w punkcie VII (numeracja pierwotna 2) wyrok sądu meriti, który został zaskarżony na korzyść przez obrońcę oskarżonego D. S. (1) w zakresie dotyczącym czynu przypisanego mu w punkcie 4 oraz na niekorzyść przez prokuratora w stosunku do oskarżonych D. S. (1), M. K. (1) i A. J. w całości i w tej części sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Trybunalskim.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylecia</p>		
<p>Skoro zarzuty zawarte w punktach 2c, 2 e, 2 g apelacji prokuratora odnośnie oskarżonego D. S. (1) w zakresie czynu opisanego w punkcie 3 aktu oskarżenia (punkt III numeracji przyjętej przez sąd meriti w wyroku), M. K. (1) w zakresie czynu zarzuconego mu w punkcie 2 aktu oskarżenia (punkt V numeracji przyjętej przez sąd meriti w wyroku) i A. J. w zakresie czynu zarzuconego mu w punkcie 2 aktu oskarżenia (punkt VII numeracji przyjętej przez sąd meriti w wyroku) okazały się zasadne, to sąd okręgowy mając na uwadze treść art. 454 § 1 kpk na podstawie art. 437 § 2 kpk uchylił zaskarżony wyrok w odnośnie ww. czynów i w tej części sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Trybunalskim do ponownego rozpoznania.</p>		
<p><i>Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</i></p>		
<p>Sąd rejonowy przy ponownym rozpoznaniu sprawy w części, której nastąpiło uchylenie zaskarżonego wyroku przesłucha w charakterze</p>		

<p>świadków P. R. i Ł. R. przede wszystkim na okoliczność czy do pomieszczenia, z którego oskarżeni zdemontowali trzy okna w dniu 3 czerwca 2022 roku można było wejść jedynie drzwiami, w których zostały potłuczone szyby. W zakresie dowodów, które nie miały wpływu na uchylenie zaskarżonego wyroku można poprzestać na ich ujawnieniu.</p>	
<p>Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>	
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>Koszty Procesu</p>	

<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>Punkt 4 wyroku sądu okręgowego . Punkt 5 wyroku sądu okręgowego Punkt 6 wyroku sądu okręgowego Punkt 7 wyroku sądu okręgowego</p>	<p>Sąd okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego R. M. kwotę 1239,84 złotych z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu D. S. (1) z urzędu w postępowaniu odwoławczym. Wysokość zasądzonej kwoty wynika z § 4 ust 3 w zw. z § 17 ust. 2 pkt 4 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U z 2019 r. poz. 68) mając na uwadze treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 23 kwietnia 2020 r. (SK 66/19) i stosując przepis § 11 ust.2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r. poz. 265 ze zm.)</p> <p>Sąd okręgowy zwolnił oskarżonego D. S. (1) od opłaty za drugą instancję i zwrotu wydatków za postępowanie odwoławcze w ramach czynu z punktu I, uznając że uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe (art. 624 § 1 kpk).</p> <p>Sąd okręgowy zwolnił oskarżonych M. K. (1) i A. J. od zwrotu wydatków za postępowanie odwoławcze w</p>

	<p>ramach czynów z punktów IV i VI, gdyż przemawiają za tym względy słuszności (art. 624 § 1 kpk).</p> <p>Sąd okręgowy w odniesieniu do czynu z punktu II zarzuconego oskarżonemu D. S. (1) wydatkami za postępowanie odwoławcze związanymi z apelacją prokuratora obciążył Skarb Państwa (art. 636 § 2 kpk w zw. z art. 633 kpk).</p>
--	--

PODPIS

Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego D. S. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Skarżone jest rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 4 wyroku sądu I instancji dotyczące ustalenia, że oskarżony D. S. (1) dopuścił się czynu zarzuconego mu w punkcie I.		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Zaskarżony został wyrok w całości w stosunku do oskarżonych D. S. (1), M. K. (1) i A. J..		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana